

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrasats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 29, botiga. BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1^{rs} Cuba y Puerto-Rico, 2. -Estranger 1^{rs}

LA TEMPESTAT VE DE ALEMANIA.

¡ Quina foscor, ay la mare!
¡ Quin xubasco que 's prepara!

LÒGICA.

N Sagasta progressa. Fins ara havia estudiat gramàtica parda, alcansant la borla de Doctor en tan difícil y complicada assignatura; pero ha donat un pás endavant y ara 's dedica a la lògica parda. Per cert que tot induheix a creure que obtindrà fàcilment una segona borla. Ja ho veuen: dos borlas y la qu' ell gasta sempre per tot dia,

fan tres borlas.

La lògica parda de D. Práxedes s' ha posat de rrelléu en la solució de la última crisis.

Surgeix una diferencia entre 'l Capitá general de Madrid y 'l ministre de la Guerra, se somet lo cas a la de-

liberació del Consell de Ministres, y dels vuit, cinch ministres donan la rahò a n' en Cassola y 'ls tres restants la donan a n' en Martínez Campos. ¿Hi havia més que acceptar la dimissió dels tres que formavan la minoria?

Donchs no senyors; dimiteix tot lo ministeri, y dels cinch de la majoria se 'n reelegixen dos y se 'n envian tres a passeig, y dels tres de la minoria, se 'n reelegixen dos y al restant se li entrega l' absoluta.

¿Ahont es aqui la lògica?

Sembla que 's treballa per salvar a n' en Martínez Campos, y 'l primer acte del ministeri nou se reduheix a admetre la dimissió del Capitá general de Madrid.

¿Per qué, donchs, no sostenir als cinch ministres que aixís opinavan?

¿Y com es possible que l' Alonso Martínez y en Rodríguez Arias que formant part del primer ministeri no

li volian admetre, li hajan admesa desseguida formant part del segon?

¿Misteris de la lògica parda!

Hi ha un altre qüestió. S' ha alegat també com a causa determinant de la crisis, lo desitj de prescindir de una vegada de las reformas militars del general Cassola, que tantas perturbacions han produhit en lo partit liberal.

¿Per qué, donchs, havian de nombrar ministre al se-nyor Canalejas, enérgich defensor de aquestas reformas? Qui ho entengui, que ho digui.

En tot això no s' hi véu més que l' afany de fer capdells.

¿Ahont es la lògica, la rahò, la reflexió y la formalitat? No 's cansin, no las busquin: serveixen d' encetalls.

PARTES TELEGRÁFICHS.

Madrid, 22.
 Reyna gran efervescencia:
 lo govern está espantat,
 perque 'ls canovistas diuhen
 que serán poder aviat.
 En Sagasta ja voldria
 aguantarse al candelero
 y aplasta als conservadors;
 pero... ¡tè mandra de ferho!

Habana, 21.
 Surten cap á Barcelona
 dos senyors y un majoral
 que venen aqui per veure
 la Exposició universal.

Paris, 22.
 S' ha obert una subscripció
 per regalá á Boulangé
 una espasa tèn bonica
 que rellevi la que tèn
 Li donaràn sense vayna,
 pues, segons hi sentit dir,
 en cas de que 'n necessiti
 ell mateix podrà servir.

Han endevinat totes las solucions los ciutadans P. Porqueras y N. Miarons; 4. Jani Jolup, Pep Piu y María Maca; 3, J. T. Anguila; 2, Pep Martra y Un Ministre; y 1 no més J. Sapetti.

ENDEVINALLES

XARADA.
 Quinta-quarta-tres, d' ensá
 que 's fa ab un primé-dos-tres
 porta sempre bons vestits
 y algun moit bonich adres.
 Sens que tingui cap fortuna
 gasta ab tot un dineral
 y s' está en un primer pis
 allá prop de la total.
 Més no obstant Segona-quinta
 va d'hent per tot arreu
 que aquell gran vestit que porta
 de dos-tres, encara 'l déu.

GEROGLÍFICH.
 Si 's pert
 renta igual ase
 IX
 A
 N T
 A
 Pert res

AGUILETA.

FREIXETA PETIT.

ANAGRAMA.

Si las cosas li van tèn
 y pot guanyar algun ral,
 en Total pensa casarse
 avants del próxim total.

SUTERO FUROR Y C.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Ciutadans J. N. Alias Xambó, Un Ministre, J. Garibaldi, Bartoméu y Nicolau, Guixa America, Pepel de ca'l Tio. Viroiet de Sant Guim, Títritero, Quimet d' O'dal, Taghuroff, Pep Martra. M. Cudunyet, B. R. Fiera. F. Llovera y J. Mas: *Lo que 'ns envian no fa per casa.*

Ciutadans J. T. Anguila, Jani Jolup, J. Prats N., Marqués del Arengada, Saldoni de Valcarca, Serapi Guitarra, Fivalle, Rector. J. Staransa y un Llunatic: *Insertarem alguna cosa de lo que 'ns remeten.*

Angel de la Guarda: No 'ns serveix —E. Vilarel: Los sonets estan molt bé —T. R.: Publicarem lo quento. —Ll. Milla: Per l' assumpto que indica haura de passar per la botiga: de lo que 'ns remet insertarem la mudansa —Ego Sum: No podem acep ar més que una cantarella. —Linot de l Pont: Lo que 'ns remet es molt innocent. —J. Conte L.: Aceptém una cantarella y prou —Ramonet R.: Rebut l' article: encare que no fes relació a LA CAMPANA, prefeririam quel' assumpto tingües més interes —Peirus: No fa per casa. —Quimet S. y U.: No sigui exigent y pensi que 'ns reservem sempre 'l drel de fer lo que 'ns conve. —E. C. (Castellidasens): Li agrahim lo bon recort; pero las coplas son massa extensas, y fora de aqueix poble no tenen interes —J. M. Bernis: Qui sab ahont para! —Envihí alguna cosa de nou —J. Abril: Aprofitarem un parell d' engrunas y un geroqlí-fich. —Picio Adam y C.: No 'ns fa 'l pes. —C. Kleks: Aceptém una cantarella. —Bufa-tripas: Lo sonet no 'ns serveix; la 'intima' va bé. —Lluís Salvador: La primera poesia queda aceptada. —B. F. Balart: Es molt fluixa. —F. de P. Francisco: Ab una petita correcció de forma podrà insertarse. —Pepet Simpatich: ¿Per qué no 'ns envia alguna composició de assumpto nou. encare que no fassa alusió al periódich? —Martí Revoltós: Va molt bé. —Joseph Molas: Idem idem. —J. Puig Cassanya: Estan bèn versificadas; pero pel cas prefeririam una composició que tingües més malicia. —Antonet del Corral: No podem aprofitar més que 'l «Concell» y alguna caboria.

LOPEZ, Editor. — Rambla del Mitj, 20

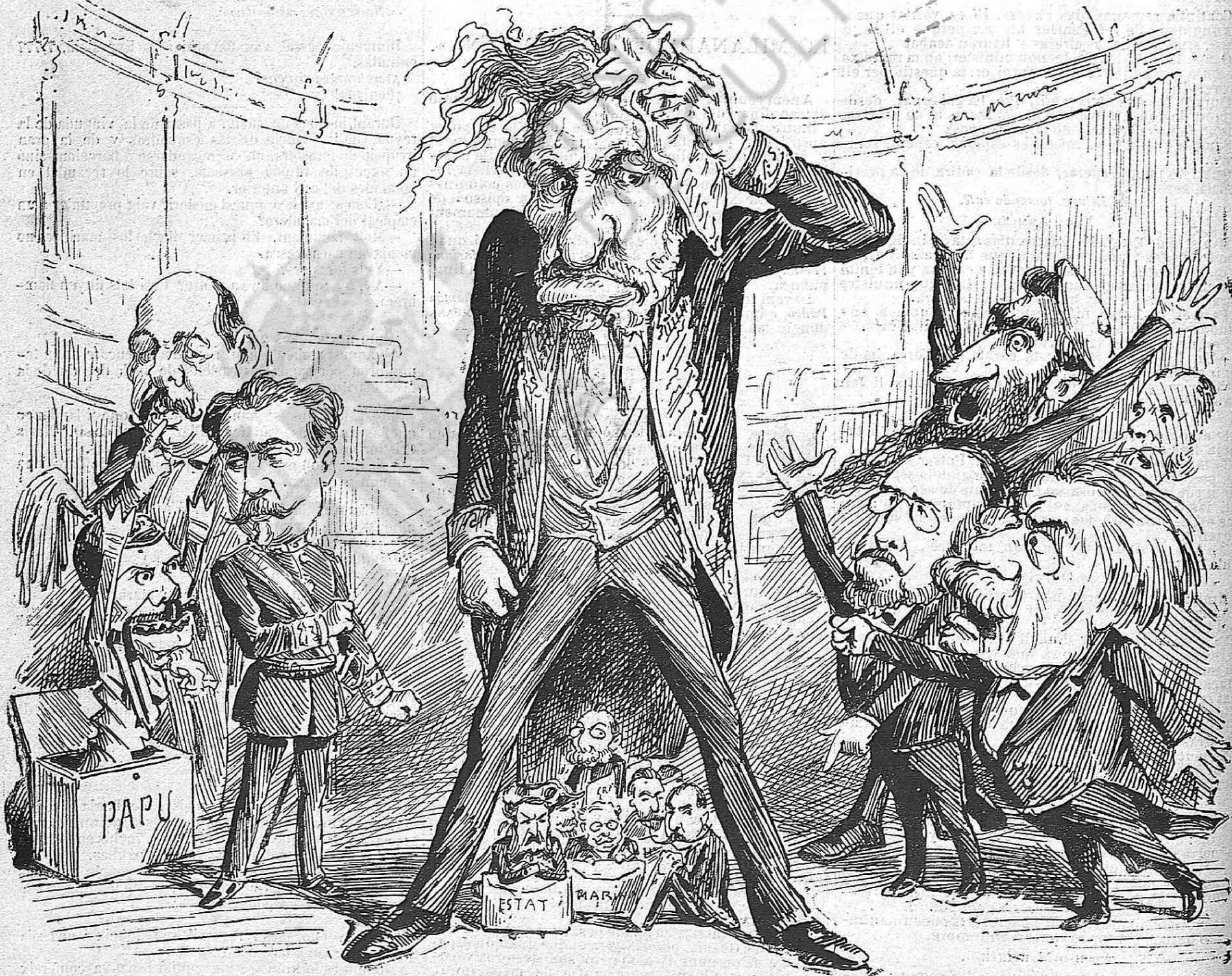
Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch de' Teatro. 21 y 23

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA. — *Ma-gat-sem.*
2. MUDANSA. — *Vert-Sert-Pert.*
3. TRENCA-CLOSCAS. — *La Campana de Gracia.*
4. LOGOGRIFO NUMÉRICH. — *Hostalrich.*
5. GEROGLÍFICH. — *Las repressalias son odiosas.*

SOLUCIÓ DE LA CRISIS.

Si això era un llano manchego com deya ell ab molta gràc a quan la montanya li toqui no li arrendo la ganancia.